

Odluka:
Rev 1402/2019-2

Zbirni podatci

Broj odluke: Rev 1402/2019-2

Datum odluke: 16.04.2019

Vrsta odluke: Rješenje

Vrsta predmeta: Građanski - revizija

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 1402/2019-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Jasenke Žabčić predsjednice vijeća, Ivana Vučemila člana vijeća i suca izvjestitelja, Marine Paulić članice vijeća, Dragana Katića člana vijeća i Darka Milkovića člana vijeća, u pravnoj stvari predlagatelja M. M. iz S., OIB: ... zastupanog po pun. A. B., odvjetnici iz S. i predlagateljice A. D. M., OIB: ..., iz K., zastupane po pun. J. M., odvjetniku iz S., radi donošenja odluke s kojim će roditeljem mlljt. zajednička djeca stranaka živjeti, određivanja susreta i druženja, te radi uzdržavanja, odlučujući o reviziji predlagatelja M. M., protiv presude i rješenja Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ Ob-1177/18-2 od 13. studenoga 2018., kojima su potvrđeni presuda i rješenje Općinskog suda u Splitu poslovni broj P Ob-1155/15 od 14. rujna 2018., u sjednici održanoj 16. travnja 2019.,

riješio je:

I. Ukida se presuda Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj GŽ Ob-1177/18-2 od 13. studenoga 2018., te se predmet vraća sudu drugog stupnja na ponovno suđenje.

II. Odbacuje se revizija predlagatelja, podnesena protiv rješenja Općinskog suda u Splitu poslovni broj P Ob-1155/15 od 14. rujna 2018., kao nedopuštena.

III. Odluka o troškovima revizijskog postupka ostavlja se za konačnu odluku.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja u točki I. izreke razveden je brak zaključen dana ... u S. između stranaka, koji brak je upisan u maticu vjenčanih matičnog područja S. za godinu 2005. pod rednim brojem 52.

U točki II. izreke određeno je da će zajednička djeca stranaka, mlljt. R. M., OIB: ..., rođen ... i mlljt. S. M., OIB: ..., rođena ..., po razvodu braka živjeti s majkom A. D. M., uz zajedničku roditeljsku skrb.

U točki III. izreke naloženo je predlagatelju M. M. da s osnove uzdržavanja mlljt. sina R. M. doprinosi mjesečno iznos od 1.300,00 kn, a s osnove uzdržavanja mlljt. kćerke S. M. mjesečno iznos od 1.200,00 kn, i to počev sve od 14. rujna 2018. pa ubuduće, svakog prvog a najkasnije do petnaestog u mjesecu za tekući mjesec, sa zateznom kamatom, i to na tekući račun majke i z.z. A. D. M. kod S. b. d.d., sve preciznije navedeno u pobijanoj presudi.

U točki IV. izreke određeni su susreti i druženja između predlagatelja M. M. i njegove mlljt. djece R. i S., na način preciznije naveden u toj točki izreke.

U točki V. izreke određeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Rješenjem suda prvog stupnja poslovni broj P Ob-1155/15 od 14. rujna 2018., u točki I. izreke odbijen je prijedlog predlagatelja M. M. za donošenje privremene mjere po kojoj bi mlljt. djeca stranaka tijekom ovog brakorazvodnog postupka živjela s ocem.

Drugostupanjskom presudom potvrđena je naprijed navedena prvostupanjska presuda, dok je drugostupanjskim rješenjem u točki I. izreke potvrđeno rješenje Općinskog suda u Splitu poslovni broj P Ob-1155/15 od 14. rujna 2018., a u točki II. izreke odbijen je zahtjev predlagatelja M. M. za naknadu troškova sastava žalbe.

Protiv drugostupanjske presude, u dijelu u kojem je potvrđena prvostupanjska presuda u točkama II-V izreke i drugostupanjskog rješenja predlagatelj M. M. podnio je reviziju pozivom na čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13 i 89/14 - dalje: ZPP) zbog pravnih pitanja za koja smatra da su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Predlaže da ovaj sud prihvati reviziju i ukine obje nižestupanjske presude i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje, dok u odnosu na navedeno rješenje ne ističe konkretni prijedlog.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija podnesena u odnosu na pobijanu presudu je osnovana, dok je u odnosu na pobijano rješenje nedopuštena.

Prema odredbi čl. 382. st. 2. ZPP-a u slučajevima u kojima reviziju ne mogu podnijeti prema odredbi st. 1. toga članka, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostupanjske presude ako odluka u sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Prema odredbi st. 3. toga članka u reviziji iz čl. 382. st. 2. ZPP-a stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela, te izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Navedene pretpostavke iz čl. 382. st. 3. ZPP moraju biti kumulativno ispunjene, pa u slučaju da nije ispunjena bilo koja od navedenih pretpostavki revizija nije dopuštena.

Predmet ovog postupka je razvod braka stranaka, odluka sa kojim će roditeljem živjeti mlljt. djeca stranaka nakon razvoda braka, isplata doprinosa za uzdržavanje mlljt. djece stranaka R. i S., te način susreta i druženja roditelja i djece sa kojim djeca neće živjeti.

U postupku koji je prethodio reviziji utvrđeno je:

- da, prema mišljenju stručnog tima CZSS S. od 27. veljače 2017., a uz koju je dostavljena i socijalna anamneza, visoko konfliktni partnerski odnos između supružnika predstavlja rizik za psihofizički razvoj mljt. R. i S., da su svakodnevno djecu izlagali obiteljskom stresu, kriznim situacijama i nasilnim međusobnim odnosima, da se oba roditelja žele prikazati "boljim roditeljem", da su kod roditelja uočeni prednosti i nedostaci, s tim da su neadekvatnosti kod oba roditelja aktualno istaknuti i potencirani činjenicom dok su živjeli skupa,

- da je prednost na strani oca djece to što ima veće roditeljske kapacitete za obavljanje većine dnevnih obaveza, da je odgovoran, orijentiran na djecu, izbjegava konflikte u obitelji, kapacitiran je za postizanje i pridržavanje dogovora, otvoren za suradnju i komunikaciju sa službama, dok su nedostaci na njegovoj strani izostanak kritičkog uvida u svoj dio odgovornosti za trenutnu situaciju, izrazita potreba da se sebe prikaže boljim roditeljem, a A. lošom majkom, zbog čega postoji rizik da bi otac mogao otežavati majci nesmetan i čest kontakt s djecom te negativno utjecati na emocionalni odnos između majke i djece,

- da su prednosti na strani majke to što je orijentirana na djecu, da je do partnerskog konflikta i razdvajanja obavljala većinu dužnosti vezano za djecu i provodila većinu vremena s njima, da je kod nje manji rizik pokušaja opstruiranja kontakata djece i oca nego kod M., dok su nedostaci kod majke što je u dosadašnjim kontaktima sa službom na verbalnoj razini iskazivala spremnost na suradnju, ali se nije pridržavala postignutih dogovora pa je stručni tim procijenio majku da je aktivno dekompenzirana, iako ona negira depresivnu i aneksioznu simptomatiku, i što postoji rizik da trenutno zbog fokusiranosti na partnerski odnos i nepovoljnu financijsku situaciju ne može adekvatno odgovoriti na emocionalne i psihofizičke potrebe djece,

- da je 17. srpnja 2017. dostavljena nadopuna mišljenja stručnog tima CZSS, prema kojem je u međuvremenu došlo do fizičkog razdvajanja stranaka, jer majka više ne stanuje u zajedničkom kućanstvu sa suprugom i djecom, pa nakon što je jedno vrijeme živjela u iznajmljenom stanu u S. preselila se u obiteljsku kuću na K.,

- da roditelji i dalje nemaju uvid da njihov konfliktni odnos i neadekvatna situacija može nepovoljno utjecati na psihofizički razvoj djece, da otac uvažava savjete i sugestije stručnog tima i da se na adekvatan način brine o djeci i njihovim potrebama tj. primijećeno je kako se veoma trudi oko djece, a da u odnosu na majku djece, njoj promijenjene okolnosti koje su uslijedile nakon odlaska iz zajedničkog kućanstva, (nestabilnost radnog mjesta, nestabilnost i promjena stambenih uvjeta) u većoj mjeri otežavaju obnašanja roditeljske uloge,

- da djeca s oba roditelja imaju razvijen topao i bliski odnos te kod nijednog od roditelja u dijelu ponašanja prema djeci ne postoje zapreke za ostvarivanje jednakog broja susreta i druženja roditelja s djecom,

- da je Stručni tim mišljenja kako je djeci potrebna stabilnost i uspostava svakodnevne rutine koja je u proteklom razdoblju bila osobito narušena zbog konfliktnih odnosa roditelja, te da bi djeci kao dodatni stres predstavljalo preseljenje u izoliranije područje, zbog čega je stoga u interesu djece da nastave stanovati s ocem, a da s majkom ostvaruju što je moguće duže i opširnije susrete i druženja na način da je majka s djecom,

- da je na ročištu održanom 16. studenog 2017., u nazočnosti stranaka sud odredio vještačenje po sudskim vještacima dr. S. B., specijalistici psihijatrici i mr. D. D., kliničkoj psihologinji,

- da na osobe vještaka nije bilo primjedbi, da su stranke vještakinju D. D. od ranije poznavali jer su bili susjedi, a da je predlagatelj tek nakon što je zaprimio nalaz i mišljenje vještaka, 27. veljače 2018. podnio zahtjev za izuzeće navedene vještakinje,

- da je sud odbio zahtjev predlagatelja za izuzeće sudske vještakinje mr. D. D., kliničke psihologice, kao neosnovan,

- da su, suprotno mišljenju stručnog tima CZSS, navedeni vještaci u svom nalazu i mišljenju izrazili suprotno stajalište glede povjere djece, a prema kojem je, s obzirom na utvrđene roditeljske kompetencije svakog roditelja, u interesu mlljt. djece stranaka da po razvodu braka žive s majkom, jer majka prepoznaje primarne i sekundarne potrebe djece, da je svjesna uloge oca u životu djece, a s druge strane otac zadovoljava samo primarne potrebe djece, ali ne prepoznaje niti udovoljava njihove sekundarne potrebe, da je, bez obzira što su mlljt. djeca privržena i ocu i majci, radi njihovog pravilnog psiho-socijalno-emocionalnog razvoja potrebno da žive s majkom.

Nižestupanjski sudovi smatraju da su u konkretnom slučaju ispunjene pretpostavke za uzdržavanje mlljt. sina R. i mlljt. kćerke S., s obzirom da je razveden brak stranaka, a vodeći računa o mogućnostima svakog roditelja kao i potrebama mlljt. djece, primjenom odredbe čl. 27. Konvencije o pravima djeteta, čl. 209., čl. 300. st. 1., čl. 228., čl. 231. i 232. st. 5. i 233. ObZ Obiteljskog zakona ("Narodne novine" broj 116/03, 17/04, 136/04, 61/11 i 25/13 - dalje ObZ) smatra da je za uzdržavanje sina R. dužan mjesečno doprinositi 1.300,00 kn, a za uzdržavanje kćerke S. 1.200,00 kn, vodeći pri tome računa o propisanim minimalnim novčanim iznosima potrebnim za mjesečno uzdržavanje djeteta ("Narodnim novinama" br. 30/18.).

Slijedom navedenih utvrđenja prvostupanjski sud odlučuje kao u izreci navedene presude, a drugostupanjski sud pozivom na odredbu čl. 375. st. 5. ZPP-a, samo navodeći da prihvaća činjenična utvrđenja, potvrđuje prvostupanjsku presudu.

Revident je u reviziji naznačio sljedeća pravna pitanja:

1. "Može li kao osnovni razlog prihvaćanja nalaza i mišljenja sudskog vještaka prvostupanjski sud uzeti činjenicu što predlagatelj pod 1/ tijekom provođenja vještačenja ni na jednom instruktuiranom instrumentu nije sebe otkrio tj. činjenicu da je sebe prikazivao isključivo u svjetlu dobre psihološke prilagodbe?"
2. "Može li prvostupanjski sud odbiti prijedlog za provođenje dokaza multidiscipliniranim vještačenjem po sudskim vještacima koji su zaposlenici Poliklinike za zaštitu djece i mladih grada Z., s obrazloženjem da bi isti u ovoj obitelji doveo do cementiranja odnosa na strani svakog od roditelja, iako je predlagatelj već predujmio troškove izvođenja ovog dokaza?"
3. "Može li prvostupanjski sud odbiti provođenje dokaza nadvještačenja iako u spisu ima dva dijametralno suprotna nalaza i mišljenja?"
4. "Smatra li se vještačenje obavljenim dostavom pisanog nalaza i mišljenja vještaka ili se smatra obavljenim tek nakon usmenog izlaganja vještaka na raspravi?"
5. "Je li moguće zahtjev za izuzeće podnijeti nepravovremeno?"
6. "Može li drugostupanjski sud odbiti kao neosnovanu žalbu predlagatelja pod 1/ kada u obrazloženju presude uopće ne ocjenjuje navode koji su od odlučnog značenja za pravilno rješenje spora?"

Obrazlažući razloge važnosti postavljenih pravnih pitanja predlagatelj se pozvao na odluke VSRH broj Rev-x-1115/13-2 od 10. prosinca 2014., broj Rev-2486/1991-2 od 10. ožujka1992., broj Rev-3149/1992-2 od 23. rujna 1993., broj Rev-1417/1996-2 od 7. svibnja 1997., broj Rev-162/02-2 od 6. kolovoza 2003.

U odluci Rev-2486/1991-2 od 10. ožujka1992. (radi predaje u posjed nekretnine), izneseno je pravno shvaćanje prema kojem je u obrazloženju presude drugostupanjski sud u smislu odredbe čl. 375. st. 1. ZPP-a dužan ocijeniti žalbene navode koji su od odlučnog značaja, a ako to ne učini čini bitnu povredu odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u svezi s odredbom čl. 375. st. 1. ZPP-a. Isto

pravno shvaćanje izneseno je i predmetu Rev-3149/1992 (radi poništenja odluke poslodavca u trajnom rasporedu radnika), u predmetu Rev-1417/1996 (radi o poništenju radnika stavljenog na raspolaganje), kao i u predmetu Rev-162/02 (radi naknade štete).

U odluci ovog suda posl. br. Rev-x 1115/13-2 od 10. prosinca 2014., uz izneseno pravno shvaćanje vezano uz primjenu odredbe čl. 375. st. 1. ZPP-a, izneseno je i pravno shvaćanje prema kojem stranka može zatražiti izuzeće vještaka i nakon obavljenog vještačenja i isticanja prigovora na nalaz i mišljenje tog vještaka, ukoliko je stranka za razloge za izuzeće saznala nakon obavljenog vještačenja, u kom slučaju će sud postupati kao da je zahtjev za izuzeće stavljen prije obavljenog vještačenja (čl. 254. st. 6. ZPP-a).

Prema navedenom, u odnosu na pitanja postavljena pod točkama 1. do 4. nisu izneseni razlozi važnosti navedenih pitanja, jer se u odnosu na navedena pravna pitanja nisu pozvali ni na jednu odluku nekog drugostupanjskog suda, niti Vrhovnog suda RH u kojima bi, u odnosu na navedena pravna pitanja, bilo izneseno pravno shvaćanje koje bi bilo u suprotnosti sa pravnim shvaćanjem iznesenim u pobijanoj presudi.

Iz navedenih razloga u odnosu na postavljena pitanja nisu ispunjene zakonske pretpostavke za dopuštenost izvanredne revizije jer ni u odnosu na jedno od navedenih pitanja nisu navedeni razlozi važnosti pa je u odnosu na ta pitanja revizija nedopuštena (čl. 392.a st. 2. ZPP-a).

Ni u odnosu na pitanje pod brojem 5. nisu dati razlozi važnosti navedenog pitanja jer se odluka ovog suda poslovni broj Rev-x-1115/2013-2 od 10. prosinca 2014. odnosi na drugu činjeničnu situaciju, odnosno na situaciju u kojoj stranka nije znala za razlog za izuzeće prije obavljenog vještačenja ili isticanja prigovora na nalaz i mišljenje angažiranog vještaka već tek nakon obavljenog vještačenja, dok se u ovom slučaju ne radi o toj situaciji već o situaciji da je predlagatelj i prije provođenja vještačenja, odnosno već u trenutku kada je na ročištu sud odredio osobe vještaka, (na kojem su bile nazočne obje stranke), znao za eventualne razloge za izuzeće navedene vještakinje, kada je mogao staviti primjedbe na povjeravanje vještačenja toj vještakinji, a kada predlagatelj nije imao primjedbi, nego je zahtjev za izuzeće postavio tek nakon što je primio nalaz i mišljenje vještaka, na koji je imao primjedbe. Stoga se ne radi o podudarnim situacijama i utoliko pozivanje na navedenu odluku o tom pitanju ne daje značaj važnosti u smislu odredbe čl. 382. st. 2. ZPP-a.

U odnosu na šesto postavljeno pitanje u reviziji je ukazano na više odluka koje se odnose na tu situaciju, pa je navedeno pravno pitanje važno u smislu čl. 382. st. 2. ZPP-a, jer od odgovora na navedeno pitanje zavisi odluka u ovoj pravnoj stvari, a ono je važno za pravilnu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni.

Naime, odlučujući o žalbi predlagatelja drugostupanjski sud uopće nije ocjenio navode žalbe koji su od odlučnog značaja za pravilno rješenje spora već je doslovno "prepisao" prvostupanjsku presudu, te je u obrazloženju svoje presude samo naveo da u cijelosti prihvaća činjenična utvrđenja i primjenu materijalnog prava po sudu prvog stupnja, te se pozvao na odredbu čl. 375. st. 5. ZPP-a, pri čemu nije, iako to nalaže navedena odredba ZPP-a, odgovorio ni na jedan konkretni i bitni žalbeni navod predlagatelja vezano uz bitne povrede odredbi parničnog postupka osim što je naveo da nije utvrdio da bi bile počinjene bitne povrede postupka na koje taj sud, u okviru čl. 365. st. 2. ZPP-a, pazi po službenoj dužnosti. U situaciji kada se drugostupanjski sud poziva na odredbu čl. 375. st. 5. ZPP-a taj sud tada mora odgovoriti na, u žalbi, iznesene navode vezano uz bitne povrede odredbi parničnog postupka, a ne samo na eventualno počinjene bitne povrede postupka na koje taj sud u okviru čl. 365. st. 2. ZPP-a pazi po službenoj dužnosti, jer u smislu čl. 375. st. 1. ZPP-a mora ocijeniti žalbene navode koji su od odlučnog značenja i iznijeti razloge koje je uzeo po službenoj dužnosti.

U konkretnom slučaju predlagatelj se u žalbi pozivao na bitnu povredu odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a navodeći da pobijana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, da postoji proturječnost između izreke i obrazloženja prvostupanjske presude, da je prvostupanjska presuda nejasna, nerazumljiva, da je prvopredlagatelju uskraćeno pravo na provođenje dokaza kojim bi se uklonili nedostaci i manjkavosti u nalazu i mišljenju vještaka, da je vještakinja D. D. povrijedila odredbe Kodeksa sudskih vještaka i Pravilnika o sudskim vještacima iz razloga što je prihvatila zadatak vještačenja iako je osobno poznavala stranke u ovom postupku, a da sud nije ocijenio od kakvog je značaja ta okolnost na rezultate dokaznog postupka, da nije proveden dokaz multidisciplinarnim vještačenjem po sudskim vještacima koji su zaposlenici Poliklinike za zaštitu djece i mladih grada Z., a da razlozi zbog čega je sud odustao od provođenja navedenog dokaza nisu prihvatljivi, da se sud nije izjasnio u odnosu na okolnost da su roditelji predlagateljice starije životne dobi, lošeg zdravstvenog stanja, da je majka predlagateljice stopostotni invalid, da ne živi u blizini K. već da živi na otoku D., te da nije jasan zaključak suda temeljem čega će predlagateljica kao majka imati po potrebi pomoć svojih roditelja u

brizi oko djece, da nije odgovorio na prigovor da je sin R. već krenuo u prvi razred osnovne škole, da trenira nogomet u RNK S., da kćerka S. ide u dječji vrtić, pohađaju sate plivanja i da bi trajno preseljenje u K. vidno otežalo bavljenje bilo kakvom izvannastavnom aktivnošću njihove djece, da nije ocijenio niti činjenicu da je predlagateljica u dugogodišnjoj vezi s osobom koja je osuđena zbog teškog kaznenog djela, a koja se prilikom svakog susreta djece s majkom uredno druži i kojeg je majka, usprkos protivljenju oca i Centra za socijalnu skrb S. stavila na popis povjerljivih ljudi koji mogu prevoziti djecu iz vrtića i a posebno što drugo predlagateljica u tome ne vidi ništa sporno, u odnosu na tvrdnje da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo vezano uz visinu doprinosa jer nije primijenjena odredba čl. 233. Obiteljskog zakona, odnosno nije cijenjena briga koju će predlagatelj, s obzirom na vrijeme koje će djeca provoditi kod njega, umanjio njegov doprinos za uzdržavanje djece.

Kako drugostupanjski sud ni na jedan od navedenih žalbenih navoda nije odgovorio nego je, na naprijed navedeni način, potvrdio prvostupanjsku presudu, povrijedio je odredbu čl. 375. st. 1. ZPP-a i time počinio bitnu povredu iz čl. 354. st. 1. ZPP-a, jer je povreda navedene odredbe mogla utjecati na donošenje zakonite i pravilne odluke, a time je ujedno počinio i bitnu povredu iz čl. 354. st. 1. ZPP-a, iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a.

Stoga je valjalo, zbog postojanja bitne povrede odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, te one iz čl. 354. st. 1. u svezi s odredbom čl. 375. st. 1. ZPP-a reviziju predlagatelja prihvatiti i ukinuti drugostupanjsku presudu i predmet vratiti drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje, pozivom na odredbu čl. 394. st. 1. ZPP-a.

U ponovljenom postupku sud će otkloniti navedene bitne povrede i ponovno, pravilnom primjenu materijalnog prava odlučiti o žalbi predlagatelja.

Prema odredbi čl. 400. st. 3. ZPP-a stranke mogu izjaviti reviziju protiv rješenja drugostupanjskog suda kojim je postupak pravomoćno završen u sporovima u kojima bi revizija bila dopuštena protiv drugostupanjske presude (čl. 382. a ZPP-a), dok je st. 3. citirane odredbe propisano da se u postupku u povodu revizije protiv rješenja na odgovarajući način primjenjuju odredbe ZPP-a o reviziji protiv presude.

Revizija predlagatelja, podnesena protiv navedenog drugostupanjskog rješenja nema potreban sadržaj jer u reviziji nije određeno naznačio ni jedno materijalnoopravno ili postupovnoopravno pitanje koje bi se odnosilo na pobijano drugostupanjsko rješenje zbog čega u tom dijelu ne udovoljava pretpostavkama iz čl. 382. st. 2. i 3. ZPP-a, pa se radi o nedopuštenoj reviziji, te je istu valjalo odbaciti na temelju odredbe čl. 392.b st. 2. ZPP-a u svezi sa čl. 400. istog zakona.

Odluka o parničnom trošku koji je nastao u povodu izjavljene revizije bit će donesena zajedno sa konačnom odlukom (čl. 166. st. 3. ZPP-a).

Zagreb, 16. travnja 2019.

Predsjednica vijeća
Jasenka Žabčić, v.r.